

MIJN BOEK

BASTEN QUAEDVLIEG (47) mag dan een handicap hebben, hij haalt het maximale uit het leven. Dat gunt hij iedereen.

‘Ik had het geluk dat ik altijd een docent had die iets in me zag’

sen, met soms twee leraren en dus extra aandacht, kon ik me opwerken. Ik heb het geluk gehad dat ik altijd overal een docent had die iets in me zag. Na de lomschool ging ik naar de mavo, daarna wist

ik dat ik wilde gaan studeren. Op mijn drieëntwintigste ben ik aan mijn rechtenstudie begonnen en nu werk ik als rijksambtenaar. Boodschappen doen, koken en afwassen kosten mij veel energie. Daarom eet ik buiten de deur, vaak in hotels vlakbij waar ik woon. Ik wil alleen de beste zorg, en in een hotel geven ze betere aandacht dan in een ziekenhuis. Als ik een paar dagen niet ben geweest, bellen ze om te vragen of alles in orde is. Ik wil het maximale uit mijn leven halen. Mijn kleren laat ik maken bij een kleermaker. Mijn schoenen hebben een hak waardoor ik een halve centimeter groter ben, daardoor voel ik me beter. Op een bijeenkomst op een ministerie was een

jongen in een rolstoel die vuile handen had door diezelfde rolstoel. Ik vind: je wast je handen, er is geen excuus, je hoeft er niet bij te lopen als een gehandicapte. Ik wil mijn verhaal vertellen, omdat ik nu een leuk leven heb, en dat gun ik iedereen met een handicap. Het zou mooi zijn dat als iemand over twintig jaar dit boek leest en niet meer snapt hoe belangrijk het was om dit boek te schrijven.’

→ *Laat mij jou helpen mij te helpen – van beperking naar bevrijding* verschijnt bij Uitgeverij Pluim € 21,99

6 k ben geboren met een dubbele scoliose. Een s-bocht in mijn wervelkolom. Daarmee ben ik een klassieke gebochelde. Mijn moeder kreeg al snel te horen: hij kan naar een kliniek, dan ben je er vanaf. De dokters dachten dat ik nooit zou kunnen lopen of praten. ‘Over mijn lijk,’ zei mijn moeder. Had ze dat niet gedaan, dan zat ik nu in een kliniek in plaats van hier in een chic hotel. Met *Laat mij jou helpen mij te helpen* wil ik de boodschap geven dat het oké is om gehandicapt te zijn, dat je mee mag doen als gehandicapte. In deze samenleving zien we protestgroepen de snelweg bezetten omdat ze het klimaat willen redden. Mensen met een handicap doen dat niet, ze vragen beleefd of ze mee mogen doen. Het antwoord luidt ‘ja’, maar vervolgens gebeurt er niks. Nederlandse bedrijven moeten mensen met een handicap aannemen, maar ze betalen liever een boete. Gebouwen moeten voldoen aan toegankelijkheid, maar die regel is vrijblijvend. Bart de Graaff was een van de weinige gehandicapten die we op tv zagen. Waar is de eerste persoon in een rolstoel die het weer presenteert? Mijn moeder had twee kanten. Ze was lief. Ze heeft ervoor gezorgd dat ik gewoon deelnam aan de maatschappij. Maar ze kon ook slecht tegen drank, dan werd ze makkelijk boos. In Heerlen in de jaren tachtig werd door iedereen veel gedronken. Mijn vader was huisschilder. Ze deden op hun manier hun best, maar ze konden me niet echt verder helpen. Ze stuurden me naar de lomschool. In de kleine klas-